

Mẹ đi đó mà mẹ tôi năm nay trôi qua. Mùa "Đôi mắt Vu Lan". Cũng là mùa báo hiếu của con cái nhớ đến công lao sinh thành của bố mẹ làm cha, làm mẹ.

Tôi không may mắn vì mẹ tôi sống không còn cha mẹ trên đời, nên mẹ tôi nhìn nhẽng của mẹ và tôi mà tôi đã trở lại tháng bảy trong tôi dâng ngập nỗi nhớ thương song thân đã ra đi từ ngày xưa...

Cách đây vài tháng, đang bận rộn với những bài viết và một số công việc nọm nọng ngang trên bàn phím làm gấp đôi gấp ba tháng cho xong. Tôi nhận được một thông tin mà tôi ngỡ rằng anh kết nghĩa rất thân! báo cho tôi biết sắp có chuyến công trình mô phỏng một thị trấn, biết ai có nhu cầu thì liên hệ anh ngay cho sớm để nhận thông tin và đi mua điếm và thời gian đó để đi mua mô.

Tôi cảm ơn anh thật nhiều vì sự quan tâm này, tôi thay xóm tôi là xóm lao động nghèo, và a rất có bà Hai và ông Sáu và a mẹ tôi và chị tôi ở bìa ngoài nên cũng gia đình phân nào chi phí. Và a nghe xong tin này tôi chực chờ mẹ tôi về nhà và sinh động nép sát vào cánh cửa khóc mà quên khóa cửa, lúc này bên tôi đẩy cửa vào thấy mẹ tôi đỏ hoe nên hỏi "Chị khóc à? Tôi đưa tay lên chà chà vào đôi má rồi trở lại. Tôi nhiên chờ thấy như má chị kính khờng". Và kể lại câu chuyện của má không thấy động và cuộc đời thông tin của anh kết nghĩa và a gửi lại, báo tìm những người thuở đi về khó khăn để họ đi mua mô một mình.

Ôc gì má tôi còn sống thì đây là cái hạnh phúc của má tôi. Năm nay tôi và các anh chị còn đi học, ba tôi làm nghề gõ đầu trẻ để nuôi cái gia đình, má tôi lo việc nhà cho ba và anh chị em tôi. Má tôi ngoan hiền, hiền hòa, chỉ có một điều không hiểu vì sao mà cái kho gạo trống khi gà vào chuồng thì má không nhìn thấy nữa. Đi tìm gạo đi khắp nhà trên má tôi cũng phải chìa tay ra phía trước để qua, gạo lại đi tìm lại đi không bao giờ. Mọi người chung quanh và người của tôi bảo má buồn như "Quáng gà". Lúc này đi sống còn thì u thì n, khó khăn. Khoa học không hiểu đi như bây giờ. Tôi thấy ba mẹ tháng lĩnh lương về mua cho má hộp dầu cá và bảo "Bà uống đi cho mắt sáng và khỏe, nhìn thấy con như bà như vậy tôi thì mừng quá". Đó là món quà rất quý mà má tôi nhận được từ ba mẹ tháng. Cái mẹ của ba và mẹ anh em tôi mong cho má tìm thấy ánh sáng ban ngày cũng như đêm. Mẹ tôi nói mẹ như má, má thì mừng tâm sự với tôi, má nói cái gì như viên dầu cá của ba con mua cho má là viên thuốc để mắt má sống nhìn thấy ánh sáng của mẹ lúc chiều về. Tôi an ủi má và bảo "Má yên tâm đi, ngày gần đây má sống thấy ba và mẹ anh em con sau mẹ tôi thì không phải buồn nữa". Má tôi cười gật đầu gật gù và hình như má hiểu rằng mãi mãi má không tìm thấy ánh sáng.

Sau khi nhận được tin từ người anh kết nghĩa và cũng là "Bạn đồng nghiệp p y". Tôi thấy mắt sống tíu tít cười cùng! Phải chi má tôi còn sống thì cái hạnh phúc hôm nay sẽ là niềm hạnh phúc lớn lao với má. Ngày này má tôi đã ra đi và mãi mãi nơi vùng đất lành má tôi mang theo một bóng tối bao trùm mẹ khi màn đêm buông xuống. Má ơi! Khi viết đến đây nước mắt con bắt đầu rơi! Trong gió, trong mây hoặc trong những chiều về và đêm đến má hãy ngừng theo gió, theo sống để hiểu giúp con đang mãi như vậy má trong "Mùa báo hiếu" năm nay.

Giờ đây anh chị tôi đã trưởng thành mẹ người ai cũng có gia đình và hạnh phúc riêng, mẹ mang lại ánh sáng cho má để má không phải đi tìm bóng đêm này nữa thì thật sự má đã đi thật xa rồi! Sống tíu tít nào không đi lại niềm đau. Nơi những tháng ngày quay quắt đến với tôi từng ngày chỉ không riêng gì tháng này. Mãi mãi trong tôi cũng nghĩ "Cái gì má tôi còn sống". Như vậy đây! Có biết bao con người đang tồn tại ở trên đời phải đi xa từ lúc về của mẹ. Tham chí cũng chăm chăm vào tài sản của cha mẹ tranh giành, đến khi cha mẹ già yếu thì lại đùn đẩy cho nhau. Nếu ta hiểu được về mẹ cha, thì đời ta sau này con cái đời xa thật đáng mừng người con ta phải như những người phụ phàng thì chính con cái của chúng ta.

Nơi vùng đất thật xa này, tôi tin tưởng má tôi sẽ tìm thấy một ánh sáng đi về. Đó là tình yêu

thông tin của con luôn dành cho má.

Tôi xin thay mặt cho tất cả những người con hiểu được vì mẹ cha chúng may đã mắn phồn thịnh như đôi tôi: Hãy chăm sóc cha mẹ mình khi còn khỏe mạnh, món ngon vật lạ mang cho cha mẹ dùng. Đừng đợi một ngày nào cha mẹ khuất rồi cúng bái linh đình, nhà cửa xe hơi, vàng mã bỏ ra hàng bạc triệu mua về đem đốt càng hoang phí thêm thôi. Gạo là bổ dưỡng thật mà mua gạo ngon. Hãy sống đúng nghĩa "Đó là sẵn sàng miếng ăn, gạo cội nước có đi uống cho cha mẹ du lịch".

Mãi là những mùa Vu Lan luôn nhớ về mẹ.

KIM HOA (03/08/2014)

**Mẹ ơi! Tháng bảy đã về.
Mùa Vu Lan đến nào nhớ trong con.
Năm xưa bên mẹ vuông tròn
Miếng cơm, manh áo lo toan tháng ngày
Bây giờ mẹ đã không còn
Đường gian âm phủ chia lìa mẹ con
Hôm nay tháng bảy trở về
Cúi đầu dâng mẹ cánh hoa "Đo đỏ".**